

7. O PEŁNIENIU WOLI OJCA

Zbawiciel w swoich przypowieściach ukazuje nam różne sytuacje życiowe. Każda z nich ubogaca naszą modlitwę. Dziś wsłuchujemy się w przypowieść, w której Ojciec zwraca się do dwóch synów. Prosi ich, aby poszli do winnicy. Jeden idzie, a drugi nie.

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych danej niedzieli.

2. *Wprowadzenie.* Każda przypowieść Pana Jezusa o królestwie Bożym pomaga nam lepiej rozumieć słowa modlitwy „Ojcze nasz... przyjdź królestwo Twoje”. Powtarzajmy to wołanie ze świadomością, o co prosimy i jak z tą modlitwą łączy się nasze postępowanie.

3. *Pełnić wolę Ojca.* Dziś zapraszam do rozważenia przypowieści o ojcu i dwóch synach. Jezus pyta faryzeuszów i uczonych w Piśmie: „Co wam się zdaje? Pewien człowiek miał dwóch synów. Zwrócił się do pierwszego i rzekł: «Dziecko, idź dzisiaj i pracuj w winnicy!» Ten odpowiedział: «Idę, panie!», lecz nie poszedł. Zwrócił się do drugiego i to samo powiedział. Ten odparł: «Nie chcę». Później jednak opamiętał się i poszedł. „Któryż z tych dwóch spełnił wolę ojca? Mówią Mu: «Ten drugi»” (Mt 21,28-31).

Pan Jezus rozpoczyna rozmowę od pytania: „Co wam się zdaje?” Wiele razy zwracał się w ten sposób do swoich rozmówców. Przypowieść o zabłąkanej owcy zaczyna od słów: „Jak wam się zdaje?” (Mt 18,12), a rozmawiając o podatkach pyta Szymona: „Szymonie, jak ci się zdaje?” (Mt 17,25). Stawiając takie pytania Jezus skłania do refleksji i uczy oceny różnych sytuacji. Czasem chodzi o sprawy rodzinne, innym razem o kogoś, kto się zagubił, a jeszcze w innej sytuacji rozmowa dotyczy spraw materialnych. Każdego dnia prowadzimy refleksje o naszym życiu i o wydarzeniach, jakie dzieją się w świecie. Oceniamy siebie samych, a często również oceniamy zachowania innych. Nie powinniśmy tego czynić bez odwołania się do Pana Boga. Najpierw na modlitwie słuchamy Boga, rozważamy Jego słowo, pytamy, jak się Pan Jezus zachowywał w różnych sytuacjach, prosimy też Boga o światło do właściwej oceny, co jest dobre, a co złe. W tej ocenie nie wystarczy zwykła ludzka kalkulacja. Może się ona okazać zbyt wąska lub egoistyczna. Pan Bóg ukazuje nam zawsze szerszą perspektywę łącznie z odniesieniem do życia wiecznego.

W rozważanej dziś przypowieści Pan Jezus prowadzi nas ku najważniejszemu kryterium oceny naszego życia i wydarzeń dziejących się w świecie. Dając przykłady dwóch synów, pyta: „Któryż z tych dwóch spełnił wolę ojca?” Dla Jezusa najważniejszą zasadą było pełnienie z miłością i pełnym zaangażowaniem woli Ojca niebieskiego. Nie ma bowiem dla człowieka czegoś lepszego, niż to, co Bóg uważa za dobre. Nie ma czegoś mądrzejszego niż to, co Bóg uważa za mądre. Nie można też nazwać dobrem tego, co Bóg uważa za złe. Dlatego najpewniejszą i najlepszą drogą życia jest wędrowanie z Bogiem rozeznając Jego mądrość i pełniąc Jego wolę.

Tego jednak nie da się uczynić bez modlitwy, bez rozmowy z Ojcem niebieskim. Pan Jezus, ucząc nas modlitwy, wśród siedmiu prośb, które kierujemy do Ojca, umieścił także to wołanie: „Ojcze nasz ... Bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi”. Codziennie w porannej modlitwie prosimy, abyśmy umieli poznać wolę Bożą i ją wypełnić. Codziennie w modlitwie przy różnych okazjach oraz na zakończenie dnia powtarzamy to wołanie i stawiamy sobie pytanie, czy tę wolę Bożą dobrze wypełniliśmy. Jeśli nie, to szczerze za to przepraszamy.

O wypełnieniu woli Bożej możemy myśleć w perspektywie całego życia, a także w odniesieniu do każdego dnia. Taki wzór widzimy w postawie Pana Jezusa. On przyszedł posłany przez Ojca, aby dokonać dzieła odkupienia świata. Dzień po dniu, od Nazaretu, poprzez publiczną działalność, aż po Golgotę spełniał to zadanie. Powtarzał wiele razy: „Przyszedłem wypełnić wolę Ojca”, a

wisząc na krzyżu powiedział: „Wykonało się”. Staramy się Go naśladować w Jego modlitwie i całym Jego życiu.

On ukazuje nam ścisły związek modlitwy i działania. W przypowieści, którą dziś chcemy lepiej poznać, widzimy ojca rozmawiającego indywidualnie z każdym z synów. Obydwaj otrzymują konkretne zadania. Reagują odmiennie. Jeden wykazuje gotowość pójścia do winnicy, ale nie idzie. Drugi najpierw się buntuje, ale w końcu podejmuje wyznaczone mu zadania. Rozmowa jest krótka, a zadanie, które trzeba wykonać wymaga wiele czasu.

Tak też jest w naszej codzienności. Mamy czas modlitwy i czas pracy. Zazwyczaj modlitwa jest krótka, a praca trwa cały dzień. Nie znaczy to, że rola modlitwy ma być pomniejszona. Gdy Pan Jezus był w gościnie u Marty i Marii powiedział, że Maria, słuchając Jezusa i rozmawiając z Nim, obrała najlepszą część. Ci, którzy naprawdę przeżywają modlitwę codzienną, nawet jeśli ona jest krótka, potrafią te słowa odnieść do siebie. Rozumieją, że spotkanie z Bogiem sam na sam, słuchanie Go i zawieranie Mu siebie, to najlepsza część dnia i nigdy się jej nie pozbawiają.

Niech udział w Eucharystii i przeżycie adoracji pomogą nam w rozeznaniu i wypełnieniu woli Ojca niebieskiego tak, jak to czynił Pan Jezus, Matka Najświętsza i wszyscy święci.

4. *Adoracja.* W Eucharystii przeżywamy zbawcze wydarzenie, w którym Jezus do końca wypełnia wolę Ojca i dokonuje naszego zbawienia. Jednoczymy się z Nim i prosimy o łaskę pójścia tą samą drogą. Będziemy o to prosić również w czasie adoracji.

Modlitwa powszechna

Oświeceni słowem Bożym, przedstawmy miłosiernemu Bogu nasze prośby.

1. Módlmy się za Kościół, aby był wspólnotą dzieci Bożych, które się miłują i wspierają się na drodze do świętości. *Ciebie prosimy.*

2. Módlmy się za misyjne dzieło Kościoła, aby dobra nowina o Jezusie Chrystusie dotarła do wszystkich ludzi.

3. Módlmy się za rodzinę ludzką cierpiącą z powodu wojen, nienawiści i przemocy, aby Bóg uwolnił ją od tych nieszczęść.

4. Módlmy się za rodziców, aby umocnieni Bożym błogosławieństwem, wychowywali dzieci w duchu wiary i poszanowania każdego człowieka.

5. Módlmy się za naszych zmarłych (szczególnie N.), aby mogli na wieki oglądać Boga twarzą w twarz.

6. Módlmy się za nas samych, abyśmy na modlitwie poznawali wolę Bożą i w codziennym życiu ją wypełniali.

Tobie chwala i cześć, i uwielbienie, Boże w Trójcy Świętej Jedyny. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Kapłan: Panie Jezu, zgromadziłeś nas na Eucharystii w Twój święty dzień. Ofiarowałeś nam niezwykle dary. Przy stole słowa przekazałeś nam światło prawdy. Przy ołtarzu ofiary uobecniłeś dla nas swoją śmierć i zmartwychwstanie. Przy stole uczyty nakarmiłeś nas swoim Ciałem. Eucharystia to największy dar, jaki od Ciebie otrzymujemy. To dar, w którym ukryty jesteś Ty sam i Twoje dzieło zbawienia. Wdzięczni za te dary śpiewamy Ci pieśń uwielbienia.

Śpiew, np.: „Jezu miłości Twej”.

L1: Panie Jezu! Dziękujemy Ci za to, że cierpliwie uczysz nas modlitwy. Wyjaśniasz nam w przypowieściach jej tajemnice. Stawiasz pytania i zachęcasz do refleksji. Wysłuchujesz naszej

oceny wydarzeń i pomagasz znaleźć właściwą drogę. Ukazujesz nam modlitwę jako rozmowę z Tobą o życiu, o dokonywanych wyborach, o rozróżnianiu tego, co dobre, od tego, co złe. Taka modlitwa wymaga wsłuchiwania się w Twoje słowo, rozważania go i kierowania się nim w naszej codzienności.

L2: Nasz Mistrzu i Nauczycielu! Pomóż nam lepiej zrozumieć najważniejsze kryterium oceny naszego życia i wszystkich wydarzeń, jakie się dzieją w świecie. Twoja reguła to wypełnienie woli Ojca niebieskiego. Kto ją wypełnia, ten jest błogosławiony. Kto jej nie wypełnia, ten błądzi i przegrywa życie. Ty nauczyłeś nas wołać: „Ojczy nasz... bądź wola Twoja”. Dodaj nam siły do codziennej modlitwy i codziennego wypełniania woli Ojca. Prosimy o to w ciszy naszych serc.

Modlitwa w ciszy (ok. 2 min.).

Kapłan: Panie Jezu! W postawie Marii i Marty dałeś nam przykład modlitwy i służby. Wzywasz nas do łączenia jednej postawy z drugą. Nie chcesz, abyśmy zaniedbywali modlitwę albo niedbale wykonywali pracę. Sam dałeś nam przykład codziennej rozmowy z Ojcem niebieskim i podejmowania każdego dnia zadań, które On dał Ci do wykonania. Czyniłeś to przez trzydzieści lat życia w Nazarecie, potem podczas publicznej działalności, a także w godzinie krzyża, kiedy do końca wypełniłeś dzieło zlecone Ci przez Ojca. Pomóż nam naśladować Ciebie we wszystkim. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.